RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 65.147 van 11 maart 1997
in de zaak A. 71.439/X-6978.

In zake : de v.z.w. HET KONINKLIJK BELGISCH VERBOND VOOR BESCHERMING VAN DE VOGELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGE,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1.

tussenkomende partij :

de Beroepsvereniging van de Sint-Hubertusclub van België,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. het Koninklijk Belgisch Verbond voor Bescherming van de Vogels op 30 september 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 betreffende het uitzetten van fazanten, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. BERGE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Beroepsvereniging van de Sint-Hubertusclub van België met een verzoekschrift van 18 november 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de verzoekende partij "het belang en nadeel verwart, dat haar collectief belang onvoldoende specifiek is en dat verzoekster al evenmin aantoont hoe zij, als reservaatbeheerder, blijk doet geven van een persoonlijk belang (,dat) het morele nadeel dat verzoekster beweert te lijden evenwel geenszins voort(vloeit) uit het bestreden besluit, doch uit het Jachtdecreet zelf dat nu eenmaal de jachtbeoefening toestaat (,dat) volgens verzoekster tot schorsing het uitzetten van fazanten, zoals toegestaan en gereglementeerd door het bestreden besluit, dramatische gevolgen (zou) hebben voor de fauna en flora (,dat) verzoekster evenwel na(laat) dit aanneembaar te maken (,dat) in werkelijkheid verzoekster elke vorm van fazantenjacht (bestrijdt)";

Overwegende dat de verzoekende partij doet gelden dat zij onder meer tot doel heeft het behoud en de studie van iedere in het wild levende vogelsoort, van wilde fauna, hetzij Europese, hetzij andere, van de flora en de avifauna, het beperken van de oorzaken van vermindering en/of verdwijning van wilde soorten, hetzij standvogels, hetzij trekvogels, de strikte toepassing eisen van iedere wettelijke beschikking van welke aard ook met betrekking tot de bescherming en/of het behoud van soorten zowel van dieren als van planten, het strijden voor de volledige afschaffing van iedere vorm van strikken, vangen, onder zich hebben, jacht, vernietiging, handel drijven met soorten in de doelstellingen bedoeld en in het algemeen iedere vorm van wreedheid tegenover soorten bestrijden; dat de verzoekende partij stelt dat "toegepast op het onderhavig besluit, de statutaire belangen (zijn) geschaad omdat het besluit de realisatie verhindert van het uitzettingsverbod voor

wild, bepaald sinds het Jachtdecreet van 24 juli 1991, art. 29 (, dat) het uitzetten van fazanten of ander wild een kunstmatige ingreep (is) in de natuur, die dus in strijd is met de doelstelling ’bescherming van iedere in het wild levende vogelsoort’ (, dat) het uitzetten ook voor gevolg (heeft) dat er merkelijk meer wild te bejagen is, dan dit zonder uitzetten het geval zou zijn (, dat) daardoor er meer jacht is", dat de uitgezette fazanten schade toebrengen aan andere wilde avifauna, aan de reptielen en amfibieën, aan de entomofauna, aan de flora, dat zij oorzaak zijn van de bodemvervuiling en van verminderde natuurbeleving en studie; dat de verzoekende partij tenslotte aanvoert dat de natuurreservaten die zij bezit te Hamme, Geraardsbergen, Geel en Dendermonde een schuiloord bieden voor de uitgezette fazanten, die "daar dan - helaas - de andere echte wilde soorten (...) bv. patrijzen, waterhoen, waterral, kieviten (verstoren en) schade toebrengen aan de bodemfauna, o.a. dag- en nachtvlinders, loopkevers, amfibieën, enz. die ook door de fazant worden opgegeten";

Overwegende dat artikel 29 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 bepaalt dat het te allen tijde en overal verboden is wild uit te zetten en dat de Vlaamse regering hierop, met het oog op het behoud van wildsoorten, uitzonderingen kan toestaan; dat ter uitvoering van deze bepaling het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 juni 1993 betreffende de jacht in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 1993 tot 30 juni 1998, werd vastgesteld; dat artikel 9, § 1, van dit besluit de jacht met vuurwapens regelt op de kleine wildsoorten, namelijk de patrijs, de haas, de fazanthaan en de fazanthen; dat § 2 van hetzelfde artikel 9 het vervoer en de verkoop van de fazanten regelt; dat § 3 het terugvangen en het terug uitzetten van de fazanten betreft; dat laatstbedoelde paragraaf als volgt luidt :

"§ 3. De houder van het jachtrecht op een terrein dat minstens 20 ha bos omvat, is gemachtigd jaarlijks van 15 september tot 30 november vangkooien voor fazanten te gebruiken voor het terugvangen, in dit bos, van de voor het houden of voor de kweek bestemde fazanten, op voorwaarde dat hij aangepaste bijzondere inrichtingen bezit voor het verzorgen van de terugge-vangen vogels.

De vangtuigen mogen niet op minder dan tweehonderd meter van de rand van de naburige beboste eigendommen geplaatst worden.

Voor het vangen van de fazanten onder andere dan de hierboven vermelde voorwaarden, dient een gemoti-veerde aanvraag te worden ingediend bij de voor het gebied bevoegde woudmeester. Deze ambtenaar kan een bijzondere vergunning verlenen, onder de voorwaarden die hij bepaalt.

Het terug uitzetten van de aldus gevangen fazanten mag na 1 juli 1996 echter alleen gebeuren onder de voorwaarden eventueel bepaald op grond van artikel 29 van het jachtdecreet van 24 juli 1991";

Overwegende dat het aangevochten besluit werd genomen in uitvoering van artikel 29 van het jachtdecreet en van het hierboven aangehaalde laatste lid van § 3 van artikel 9 van voormeld besluit van 16 juni 1993; dat het bepaalt dat het uitzetten van de fazanten die werden gevangen overeenkomstig de aange-haalde § 3, is toegestaan van 1 juli 1996 tot 30 juni 1998 aan de houder van het jachtrecht, of zijn gemachtigde, die de vogels heeft gevangen, voor zover hij lid is van de wildbeheerseenheid, waarin de vogels worden vrijgelaten en het vrijlaten gebeurt vóór 30 juli, dat voor zover geen andere bevredigende oplossing bestaat, de houder van het jachtrecht of zijn gemachtigde ten behoeve van het natuurbeheer in de wildbeheerseenheid waarvan hij deel uitmaakt, eieren van wilde fazanten mag rapen en vervoeren om deze uit te broeden en de uitgebroede fazanten opnieuw uit te zetten in de wildbeheerseenheid vóór 30 juli van hetzelfde jaar; dat de artikelen 4 en 5 voorts luiden als volgt :

"Art. 4. Tot en met 30 juni 1998 mag de houder van het jachtrecht of zijn gemachtigde, lid van een wildbeheerseenheid, in de periode van 1 februari tot en met 30 juli, naar zijn jachtveld fazanten vervoe-

ren om deze daar in open volières vrij te laten. Dit moet onder de volgende voorwaarden gebeuren :

1. De vogels mogen op geen enkele wijze verminkt zijn of onbekwaam om te vliegen;

2. Het totaal aantal vogels dat in deze volières mag worden ondergebracht en vrijgelaten in het jachtveld tot 30 juli, mag niet meer dan één vogel per hectare jachtveld bedragen. Elke volière mag maximaal tweehonderd vogels tegelijkertijd bevatten;

3. De volières mogen niet voorzien zijn van enige bedekking en de wanden ervan moeten ten minste twee meter hoog zijn;

4. De persoon die de uit te zetten fazanten vervoert moet houder zijn van de ontvangstmeldingen bedoeld in artikel 5 van dit besluit;

5. Het gebied waarin de fazanten uit open volières worden vrijgelaten moeten plaatsen met voldoende water en dekking voor die vogels bevatten.

Art. 5. De houder van het jachtrecht kan alleen van de in de artikelen 2 tot 4 vermelde mogelijkheden tot uitzetten van fazanten gebruik maken indien hij de volgende handelingen verricht :

1. Vooraf de woudmeester schriftelijk op de hoogte brengen van de volgende gegevens over de terugvangst van fazanten :

- de data, de plaats en het aantal van de op grond van artikel 2, teruggevangen dieren;
- het geschatte aantal te rapen eieren dat op grond van artikel 3, voor uitbroeden bestemd is;
- het door hem voorgestelde aantal fazanten dat in open volières zal worden uitgezet op grond van de oppervlakte van het jachtveld.

De woudmeester geeft een ontvangstbewijs van deze mededeling met de aangegeven aantallen;

2. Hij deelt de plaats van de open volières bedoeld in artikel 4 van dit besluit mede aan de woudmeester, met aanduiding van de juiste ligging ervan op een kaart op schaal 1/10 000 en vermelding van het aantal vogels dat erin wordt geplaatst. De woudmeester bevestigt schriftelijk ontvangst van dit document;

3. Hij bevestigt aan de voormelde woudmeester schriftelijk dat hij het toezicht en wetenschappelijk onderzoek in verband met het beheer van fazanten, uitgevoerd door universiteiten, wetenschappelijke instellingen van de Vlaamse Gemeenschap of door contractanten van deze laatste, op zijn jachtterrein zal laten plaatsvinden en ondersteunen";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen blijkt dat het jachtdecreet van 24 juli 1991 wild uitzetten uitzonderlijk toestaat, dat de uitzondering, wat de fazanten betreft, is vastgesteld in het besluit

van de Vlaamse regering van 16 juni 1993, dat het bestreden besluit enkel de modaliteiten bepaalt volgens welke het uitzetten mag gebeuren; dat het nadeel dat de verzoekende partij toeschrijft aan het uitzetten van fazanten het gevolg is van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1993 en niet van het thans bestreden besluit;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Beroepsvereniging van de Sint-Hubertusclub van België in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**